

و صد و دلها است بطوریکه هر گونه اوهالی هم در ضمن داشته باشد تره مردم پذیرفته میگردد.

روی همین اصل است که «بیکوئتم غوب گوئی راکراه رسار متون برای اینها منصب نبوت است، یعنی آنکسی که مدعاً این منصب است»^۱ میتواند یا که «جزء خود را غیبگویی قرار دهد و این امراده خود را اثبات نماید.

چوزی آن لازم است توضیح داده شود اینست که ممکن است گفتارشود چه با خوب گویان شایدی دست یابن نمایند، دعوی منصب نبوت نمایند و معتبر خود را غیب گویان قرار دهند، طبق سخن گذشته باشد یا میتوان که جزء عواید بیش نیست.

پس غیبگوئی اصلاحیل بررسی همچوی ادعائی نمیباشد.

جواب این ایراد این است که: اگر امری موافق با میزان فطرت شد برای این گونه شبهات نبتوان از آن دست برداشت نهایت امر این است که با یاد چه امتیازی بین غیبگوئیها بدست آورده‌اند که داری و معیزی ادبیات است از غیر آن مقابلاً باشد انتیازات

۱ - غیبگوئی ادبیات مستند به پیوچ گوذه مقدمه ای جز الہام الهی نیست در حالیکه در میگران همیشه بیک مقدمه خارجی انتکاء و اعتماد و احتیاج بالالها ریاضت و عتمدن بوده و آنها را ادار میگردند که کم و بیش کنجکاوی کنند شاید بتول الله ان کا علوم انسانی و مطالعه انسانی و فلسفه انسانی باشند این طرق کشف امور دنیا انسانی به شمار آمده است

پرمال جامع علوم انسانی و مجاهدت دارد.

۲ - غیبگویان انسیاء صدر صد میون از خطا بود و تا کنون نشده است که در مقام اعجاز از امریت‌های خبر داده باشند بعد خلاف آن کشف شود، ولی خطاء در میگران و اندیزه از ایست که خود آنها نیز معتبرند و مختصر اینما با آنها اینترین شاعد گفتار ماست

۳ - ادبیات همیشه یک سلسله قوانین عالیه‌ای که میتواند اساس ریک اجتماعی مدنی باشد هم ادارنده و در چمچهای هدایت بسته تو این ای آنها بر افراده میشود در مقابله

حسین شبد زنده دار

انجیار قرآن از امور پنهانی

گاهی که از گرفتاریها و مشاغل زندگی اندک فراتر بیداری کنیم و اندازه‌ای بخواهی آئیم، متوجه می‌شویم که در جهان شکفت آمیزی واقع شده‌ایم.

جهانی که نمیدانیم چه اندازه از عمر آن گذشته است و آنده آن تا کی «برایش از حادثه عالیه که در آن برخواهد، رسار این اطلاعیم، و از حادثت آینده همچوی ذیری تداریم اگر شیخ نیز گمانمان بسوی بالا باز کنیم مغاره‌ای روح بخشن، و سقنه بر نقش، و تقاطی کایان در بر این دوره گمانان جلوه میگند، اما نمیدانیم در محیط داخلی آنها و یکمقدار آن اطرف تراز آنها، آنها که از مردم بینانی مخارج است چه خبر است و همین طور صدها امثال اینها، درین حال حس میگذیم که درست هیداریم زرده از روی معمایها برداشته شود و همه رازها برای مفایض گردد.

همین حس کنجکاوی درباره امور پنهانی عیناً در انسانی و حتی و نیمه‌وحشی و عتمدن بوده و آنها را ادار میگردند که کم و بیش کنجکاوی کنند شاید بتول الله ان غیر عالم عربی در آورده، و در نتیجه تو انتقد راهه‌انی ولو بسیار متفاوت برای گفتگو بعض امور پنهانی بودست آورند.

روی همین اصل، غیبگوئی از قدمیم ترین ادوار با پسر همراه بوده و بیش از هر مقامی سر و صد ادشته است و اتفاقاً همانطور که عده چیز عالم حق و باطل دارد، غیبگوئی نیز است کمی از آنها نداشته و همیشه عدای شیوه‌نام غیبگوئی از مردم فلکزد، پولها در می آورند.

چیز دیگر که پوچ این است که غیبگوئی در صور ایکدادرست از آب در آید و گوینده آن اصلاح و درستگاری شناخته شده باشد بهترین راه برای جای قلوب

با اینکه دنیا گذشت، کاهنان و مدعاوین غیبگوئی بخود دیده و گفته های آنها خردبار زیاد داشته است توانسته اند سخنی که «وجب حدایت است گفته در قدیم» که سبب رشد اجتماع باشد در دارند آری بیشتر آنها خبر از آمدن پیغمبر ان میداده اند. غرض از بحث

مقدور از این بحث این است که هر کس با فلسفه سلیمان، محیط زندگی پیغمبر اسلام را در نظر بگیرد و فواینین و معارف قرآن مجيد را با عالیترین اسلوب بیان شده است با خود آقانی که در آن صدر بر مردم حکومت میگردد بسیار جذبه های غیبگوئی قرآن را بدقت ملاحظه کند حکم میگنند اینکه پیشگویی های صحیح و خبر از امور پنهانی عالم و اجلی آنها دستورات اسلامی وسیع، جز از فردی که ارتباط مستقیم با عالم دیگر داشته باشد موسوی نیست، ما آنقدر را بپنداشیم پنداشیم.

تقسیم غیبیهای قرآن

اخبار غیبی قرآن مجيد را به چهار دسته تقسیم کرد:

۱- اخبار مربوط به امام گذشت.

۲- پیشگوییهایی که در در در اسلام واقع شد.

۳- پیشگوییهایی که مسلمین جهان را در نظر گذاشتند و قوع آنها استند.

۴- حقائق علمی که اخیراً کشف شده است.

مادر، مقاله بعد قسمی از این مطالب را باز کرده از کشش شرح خواهیم داد

بقیه از سه

رسال حامی علوم انسانی

اینگونه مسائل مطالب مهم و سوچندی که «وراء احتیاج جوانان است» مطرح سازند خدای نکرده «تحت تأثیر گفته های این و آن واقع تشوند و در این موقعیت حسان پیشوش بینی و اعتماد و ازهاد مسلمانان بیافزایند و اجازه نهادند در آینده کسانی با این اختلافات دائم باز نند».

امیدواریم این تذکرات دوستانه ما که با توجه به تمام او ضاع و احوال تنظیم شده است اثر مطلوب را بخشد و ناجار نشویم خدای نکرده لحن سخن را تغییر داده طور دیگری صحبت گنیم، توفیق تعظیم شعائر اسلامی را برای عموم مسلمانان از خداوند بزرگ خواهیم